

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بهناوی خوای بهخشندهی میهره بان

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ (1)

سهرنجی سهرهتای سوورهتی (البقرة) بده، ئەم (سورهتەش) لهئایهتهکانی کتیبه(پیروزهکەیه) و قورئانیکی روون و ئاشکرایه.

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ (2)

لهوانهیهببیاوه ران (لهئایندهیهکی نزیکدا) ئاواتهخواز بن کهخۆزگه موسولمان بوونایه، خۆزگه ئیماندار بوونایه.

ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهَمُ الْأَمْلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (3)

جاری وازیان لیبینهبا بخون و رابویرن، نه هیواو ئاواتی (بچوک و منالانهوه) سهرگهرم بن، سهرئهنجام خویان ده بیننهوه (کهچیان بهسهر دیت).

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ (4)

هیچ شارو شاروچکهیه کمان ویران نه کردووه تا ماوهیهک مؤلهتمان نه دابیت.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ (5)

هیچ میللهتیک و گهلیک پیش کاتی دیاریکراوی لهناوبردنی خوی نه کهوتوووه (وهههرگیز) دواش ناکهویت.

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ (6)

(خوانناسان بهگالتوه به پیغمبر صلی الله علیه وسلم) دهلین: ئەهی ئەو کهسهی کهقورئانت لهئاسمانهوه بو دابهزیوه، تو شیتی!!

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (7)

ئەگەر تۆ لە دەستەى راستگويانى فریشتەمان بۆ بێنەتا (شایهتی راستی تۆ بن).

مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ (8)

ئیمه فریشتەدانابەزینین بۆ چەسپاندنی حەق و پشتگیری حەق و راستی نەبى، ئەو کاتەش مۆلەت نادرین و (لەناو دەبرین).

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذُّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ (9)

بەر راستی هەر ئیمه قورئانمان دابەزاندوو هەر ئیمهش پارێزگاری دەکەین و (نایهلین دەستی خیانهتکار هیچ جۆرە دەستیکى تى بخات).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ (10)

ئیمه پیغه مبهراى (ترمان پیش تۆ) ڕهوانه کردوو هبۆ سەر گەل و هۆزو میلیهتانی پیشو.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (11)

هیچ پیغه مبهر ییمان ڕهوانه کردوو هکه (خوانهناسان) گالتهیان پى نه کردبیت.

كَذَلِكَ نَسْأَلُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ (12)

ئأ بهو شیوهیه ئیمه (قورئان) دەدەین به (گوى و) دلى تاوانباران و تاوانکاراندا (تا به لگه بیت له سەریان).

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةَ الْأَوَّلِينَ (13)

(به لام هەر) باوەر و ئیمان ناهینن، هەر له سەر بهرنامهى پیشینان دەروڤن (ئهوانهیان که باوەریان نه کردوو هه سەرئهنجام لهناو بران).

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ (14)

(ئەو بئى دىنانە) ئەگەر دەروازە يەكيان لەئاسمانەو ەبۆ بکەينهوتە پيا تئپەرن و (نەينى دروستکراوانى نئيمەببينن).

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ (15)

دەلئىن: چاوبەستمان لئى کراو، ياخود نئيمەکەسانئىکى جادوولئىکراوین!!

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ (16)

بەر استى نئيمەلهئاسماندا ئەستيرەى (گەرەمان) بەديهئناو، وەر ازاندومانەتەو ەبۆ تەماشاجييان.

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ (17)

هەر وەها پاراستومانەله (پيلان و دەست درئزى) هەموو شەيتانئىکى رەجمکراو و نەفرين لئىکراو.

إِلَّا مَن اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ (18)

بەلام ئەگەر يەکى (لەو شەيتانانە) بەرزبۆو ەبۆ ئەو ەى هەوالئى بدزئى، خيرا پارچەئەستيرەيەک بۆى دەکشئت و (تەفرو تونای دەکات).

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ (19)

زەویشمان بلاوکردۆتەو، چياو کئو ەکانمان لەسەر داناو، لەهەموو جۆرەروەک و هەموو بابەتئىکمان بەشئو ەيەکى رئىک و پئىک تيا دابين کردوو.

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ (20)

لەسەر زەويدا ژيانى رۆژانەمان بۆ نئو ەئامادەکردوو، هەر وەها بۆ ئەوانەش کەئو ەناتوانن زۆريان پئى بگەينن.

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ (21)

هیچ شتیکی نیه (لهبه هر هو نازو نیعمه ته کان) که گهنجینه کانی لای
نیمه نه بیت نیمه نایبه خشین به نه ناز میه کی دیاری کراوو (له کاتی له باردا)
نه بیت.

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ
بِخَازِنِينَ (22)

نیمه بامان کردوو به هوئی ترو کانی پرووهک و دارو درمخت، وه هر
به هوئی باوه، باران له آسمانه وه ده بارینین و نیوهی پی تیرناو ده کین.
(سهره رای کشتو کال و زینده وهران) بی نهوهی نیوه ناوانه تان
زه خیره کردبی (نیمه له ژیر زه ویدا بو مان دابین کردوون، به هوئی کانی،
یا خود بیر هو ده ستان ده کهویت).

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ (23)

به راستی هر نیمه ژیان ده به خشین و مردنیش پیش دینین، وه هر نیمه ش
سهر نه نجام خاوه نی هموو (جیهانین و) به تنیا ده مینینه وه.

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ (24)

بیگومان نیمه ناگاداری پیشینانی نیوهین، هر وه ها ناگاداری نه وه کانی
داهاتوویشین.

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (25)

به راستی پهروهر دگاری تو هر خوی هموو ان کو ده کاته وه، وه هر نه
زاتهش دانو زانایه.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (26)

ناشکر ایه نیمه (سهره تا) نینسانمان له گلیکی وشک دروست کرد که پیشتر
خواییکی ره شباو بوو (تیکهل به ناو کرا) تا ترشا.

وَالْجَانَّ خَلْقَانَهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ (27)

پهريه کانيشمان پيشتر لهئاگري بليسه دار دروستکردن.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ (28)

به ياد بينه کاتي پهروه دگارت به فرشته کاني وت: من بريارم داو به شهر يک دروست بکهم لهگلي وشک که پيشتر خولي ره شهباو بووهو (کاتيک تیکه ل به او کراوه) ترش اوه.

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (29)

هر کاتي که بهر پام کردو ته او م کردو، لهو روحتا بيه تيه ي که من خاوه ني نهوم، پيم به خشي همووتان کړنوشي بو بهرن (کړونشي ريز، وه بهر فرماني خوا).

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (30)

فرشته کان (فرماني پهروه دگاريان به جي هيناو) هموويان کړنوشيان برد.

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ (31)

جگله ئيبليس (شهيتاني گهوره) ملکه چ و فرماني بهر دار نه بوو وه نه چوه ريزي کړنوش بهر انه وه.

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ (32)

(خوا) فرموي: نه ئيبليس نه وه بوچي تو له گهل کړنوش بهر اندا نه بوويت.

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ (33)

(شهيتان) وتي: من چون کړنوش د بهم بو به شهر يک که له گلي وشک و پيشتر خاکی ترش او دروستت کردووه.

قَالَ فَأَخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَحِيمٌ (34)

(خوا) فەر مووی: (مادام له فەرمانی من سەر پیچی دهکەوی، ده بی لهم شوینهنه مینی) ده رچۆ، چونکه تۆ نیتەر نه فرین لیکراوی.

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ (35)

نه فرینت له سه ره ههتا روژی قیامت (وه بو ههتا ههتایی).

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ (36)

شهیتان وتی: پهروه دگارا، مۆلهتم بدههتا نهو روژهی زیندووده بنهوه.

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ (37)

خوا فەر مووی: بیگومان تۆ له مۆلهت پیدراوانیت.

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ (38)

تا روژوو کاتی دیاریکراو.

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لِأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (39)

ئیبلیس (به بو غزو کینهو چه ساده تهوه) وتی: پهروه دگارا، مادام به هووی (ئهم ئینسانهوه) منت سه لئ شیواو کرد، شهرت بی لهزه ویدا (هه موو گونا هو تاوان و لادانیکیان) لا جوان و شیرین بکهم، وه هه ره هه موویان سه ر لیشیواو و سه ر گهردان بکهم.

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ (40)

جگه له بهنده دلسۆزه کانی خۆت نه بی (چونکه دلایان به باوهر به تۆو یادی تۆ ناوه دانه، هه ول و کۆششی من بو وئیل کردنیان ناکامه).

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ (41)

خوای گهوره فهر مووی: ئا ئهو ریگهو ریپازه پر است و دروسته ههر
بو لای من دیت و ههر من چاودیری ده کم.

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْعَاوِينَ (42)

بهر استی بهنده (پاک و چاکه کانی من) بهتو فریو نادرین وهتو دهسه لاتت
نیه بهسه ریاندا، جگه لهوانه ی کهسه رکش و یاخی و سه رگه ردانن و
(گوئی لهمستی تو ده بن).

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ (43)

بیگومان دوزه خ شوینی ههر هه موو نهوانیه.

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ (44)

حهوت دهر وازه ی (گهوره ی) ههیه، ههر دهر وازه یه کیشی چند
(دهر گاو) چند به شیکه (دهسته ی دوزه خییان، به گویره ی تاوان و
گوناهیان راپیچ ده کرین بو ناوی).

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (45)

(لهو لاشه وه) خواناس و پاریز کاران لهناو به ههشت و
کانیاوه (سازگار هکاندا، ژیانی خوشی و شادی ده به نهسه ر).

ادخلوها بسلام آمین (46)

(پنیان دهوتری، فهر موون) بچنه ناوی بهسه لامه تی و سه لامتان لهسه ر
بی و ژیانی پر لهئاسووده یی تیایدا بهر نهسه ر.

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ (47)

وهه رچی کینه بو غزه له دل و دهر وونیاندا دهر مان کیشاو نهو
بهخته وهر انه لهسه ر کورسی و قه نه فهر از او هکان برای یه کن و له بهر انبه ر
یه کتره وه (له به یه کگه شتنه وه یه کی پر سوزو خوشه ویستیدا، ته ماشای

یه‌کتر ده‌کن و، سه‌لام له‌یه‌کتر ده‌کن و سوپاس و ستایشی په‌روه‌ردگار ده‌کن).

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ (48)

هیچ جوړه‌بیتاقه‌تی و بیزارۍ و ناخوښی و په‌ستیه‌ک پرویان تیناکات، وه‌هر‌گیز له‌و (به‌هسته) ده‌رناکرین.

نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْعَفْوَرُ الرَّحِيمُ (49)

(نهی پیغمبر) ه‌وال بده‌به‌نده‌کنم که‌من به‌راستی لیخو‌شبوو و می‌هر‌بانم (بو نه‌وانه‌ی باو‌ردار و ته‌وبه‌کارن).

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمَ (50)

و‌ه‌سزاو توله‌ی منیش، سزاو نازاریکی زور به‌نیشه‌(ناماده‌م کردووه‌بو بی باو‌ر و سه‌رک‌ه‌ش و یاخیه‌کان).

وَنَبَّيْنَهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ (51)

ه‌ه‌روه‌ها ه‌والیان بده‌ری ده‌راره‌ی می‌وانه‌کانی نبیراهیم.

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ (52)

کاتیک که‌(کو‌توپر خو‌یان کرد به‌مالداو) وتیان: سلاو (نبیراهیم دوا‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی سلاوه‌که‌یان) وتی: (نیوه‌کین؟) به‌راستی نیمه‌لینان ده‌ترسین!!

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ (53)

(فریشته‌کان) وتیان: مه‌ترسه‌(نیمه‌له‌لایهن خواو‌ر ه‌وانه‌کراوین)، وه‌نیمه‌مژده‌ی (له‌دایک‌بوونی) کو‌ریکی زانات پیده‌به‌خشین.

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ يُبَشِّرُونَن (54)

(ئىبراهيم) وتى: كاتى مژدهدم ددهنى كهئاوا پىربووم و بهسالا چووم..
مژدهى چىم ددهنى؟!

قَالُوا بَشَرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ (55)

(فرىشتهكان) وتيان: بهراستى مژدهت ددهينى، نهكهى لهو كهسانهبيت
كهنائوميدن له (بهخششهكانى خوا).

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ (56)

(ئىبراهيم) وتى: كى نائوميد دهبى لهرحممت و بهخششهكانى
پهروهردگارى، مهگهر كهسانى گومراو سهرگردان.

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ (57)

ئىنجا (دواى نهوى دانىابوو لىيان) وتى: (نهى فرىشتهكان) نهى
نيردراوهكان (جگهلهم مژدهيه) چ كارىكى ترتان بهدهستهويه؟!

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ (58)

(فرىشتهكان) وتيان: ئىمه نيردراوين بو سهر قهوم و هوزىكى زور
تاوانبار.

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ (59)

بىجگهلهلوط و خانهوادهكهى نهبيت كههموويان رزگار دهكهين.

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَايِرِينَ (60)

جگهلههاوسهرهكهى كهبرىارمان داوهئهوئيش لهگهل تياچوو هكاندا
تياهرين (چونكه بىباوهرن).

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ (61)

(دوای نئوهی حزرهتی ئیبراهیم یان بهجیهیشت پرومو شارهکهی لوط
روشتن) کاتی نئو فرستاده فریشتانه گهیشته ناو خانوادهی لوط..

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ (62)

پیی وتن: (داوای لیبور دن دهکهن، جهنابتان کین؟) نئمه ئیوه نانا سین..

قَالُوا بَلْ جِنَّاتِكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ (63)

(دوای نئوهی فریشتهکان خویان پی ناسان) وتیان: هاتووین بو نئوهی
(نئو ههره شانهی تو دهتکردو نئو بی رهوشتانه گومانیان لئی هه بوو،
وهبروایان پیی نه بوو) بیهینینه دی.

وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (64)

(نهمرو ئیتر) بو بهرپاگردنی نئو راستیه هاتووین و راستیش ده لئین.

فَأَسْرَ بِأَهْلِكَ يَقِطَعُ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبَعُوا أَذْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتُ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا
حَيْثُ تُؤْمَرُونَ (65)

بهشیکی شهو بمینی خوت و خانوادت ده رچن و پرون و تو له دوای
هه موویانه وه، با هیچ کامتان ئاور نه داته وه، پرون به رهو نئو شوینهی
که فصرمانتان پیی ده دریت.

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَوْلَاءَ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ (66)

نئمه (لوط) مان دنیا کرد که له بهر به بیاندا دوای نئو انه هه مووی پرو او هو
ده یاریان نه ما وه.

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ (67)

ئینجا خه لکی (ناپوخت و بی رهوشتی شار، زانیان به میوانه بهر پیزه کان)
هاتن (به گرمه و گاله وه) مزدهی (ناپوختیان) ده دا بهیه کتری.

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُون (68)

(لوط) وتی: ئەوانەمیوانی منن و حەییای من مەبەن، شەرمەزارم مەکەن.

وَأَتُّوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونَ (69)

لەخوا بترسن و پرسیوام مەکەن.

قَالُوا أَوْلَم نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ (70)

(شەڕوآل پیس و ناپوختەکان) وتیان: ئەی نەمان وت تۆ حەقی ئەو خەڵکەت نەبی!

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (71)

(لوط) وتی: ئا ئەوانە(ئافرەتانی شار) هەموو کچی منن (ئەگەر دەتانەوی ئەوانەتان لی مارەدەکەم، تا ئارەزووی خۆتان لەرێگەیی دروستی خۆیەو ئەنجام بەدن) ئەگەر ئامادەن.

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ (72)

(ئەی محمد صلی اللہ علیہ وسلم) سویند بەگیانی تۆ ئەوانە لەسەر گەردانیدا وەک سەرخۆشیان لی هاتبوو.

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُشْرِقِينَ (73)

هەر لەبەرەبەیاندا دەنگیکی سامناک و بوومەلەر زەییەخەیی پی گرتن.

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ (74)

ئینجا شارەکەمان ژیرەو ژوور کرد، وەبەسەنگ گل بەردبارانمان کرد.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ (75)

بیگومان ئا لەو بەسەر هاتەدا بەلگەو نیشانەیی زۆری هەییەبو کەسانی ژیرو هۆشمەند.

وَإِنَّهَا لَيْسَبِيلٌ مُّقِيمٌ (76)

ئەو شار ھویرانەدەکەو یتەسەر ھەری کاروانەو ھو (نیشانەى خەشم و قینی خواپەلەبى ڕەوشتان، تا خەلکى تیفکرن).

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ (77)

لەو بەسەر ھاتەدا بەلگەو نیشانەپەکى ڕوون و ئاشکرا دەردەکەوئ بو ئیمانداران (کەھیزو دەسەلاتى پەر و ەردگاریان بى سنوور ھو لەکاتى لەباردا دەپخاتەکارو شارو دپھاتى خوانەناسان و بى ڕەوشتان کاول دەکات).

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ (78)

دانیشتوانى باخچەو باخ و باخاتەکانیش (و ەکو قەومى لوط) ستەمکار بوون.

فَأَنتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ (79)

ئیمەتو لەمان لەوانیش سەند، ھەردوو شوینەوار ەکەبەئاشکرا دیارن (کەچیمان بەسەر ھیناون).

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ (80)

دانیشتوانى (حجر) یش پیغەمبەرانیان بەدر و خستەو ە(حجر): شوینیکە لەنیوان تەبوک و مەدینەدا، قەومى ئەمودى تیا ژیاو ە).

وَأَتَيْنَاهُمُ آيَاتِنَا فَكَاثَرُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ (81)

ئیمەنیشانەو (معجزة) کانى خو مانمان نیشان دان بەلام ئەوان گوئیان پى نەداو پشتیان تیکرد.

وَكَانُوا يَنْحِرُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ (82)

ئەوانە لەچیاکاندا خانوو بەرەیان دەتاشی و ، بەئاسودەییەوژیانیان تیا دەبردەسەر .

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِينَ (83)

ئەوانیش دەنگیکی سامناک و بوومەلەر زەهیکە سەخت یەخە ی پێ گرتن (چونکەیاخی بوون لەدینداری و خواپەرستی).

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (84)

ئەو کار و کردەو (شۆینەسەختانەیان) فریایان نەکەوت و (لەتۆلە ی خوایی نەپیار استن).

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ
فَأَصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ (85)

ئێمە ئاسمانەکان و زەوی و هەرچی و لەنیوانیاندا یەدر و ستیمان نەکردوو و هەبوو مەبەستی چەسپاندنی حەق و پراستی نەبی (هیچ شتێک لەدروست کراوان بی مەبەست نیه، هیچ شتێک بی ئامانج نیه..)، بەپراستی رۆژی قیامەتیش (بەرپۆهیهو) هەر دیت، وەتو (ئە ی پیغەمبەر، ئە ی ئیماندار) بەشیوازیکی جوان چاوپۆشیی بکەو ببورە (لەرەفتاری نادروستی نەفامان).

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ (86)

بەپراستی پەر وەردگاری تۆ هەر خۆی بەدیھێنەر یکی زۆر شارەزاو زاناو لێزانە.

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ (87)

(ئە ی پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم) ئێمە حەوت ئایەتمان پێداوی (کەبری تێلەسورەتی فاتحە) هەر وەها قورئانی گەورەو مەزنیشمان (پێ بەخشیوی).

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ
جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ (88)

چاوه‌كانت مه‌پرئه‌و ژن و مي‌ردانه‌ي كه‌له‌هه‌نديك نازو نيعمه‌تي دنياو
به‌هره‌وهرمان كردوون، خه‌فه‌ت مه‌خو لييان (كاتي كه‌ده‌بيني شويني
حه‌ق ناكه‌ون و ريبازي چه‌وت ده‌گرن)، باوه‌شي خوت بكه‌ر هه‌بو
ئي‌مانداران (واته‌خوش‌ت بوين و به‌سوژ به‌بويان).

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ (89)

وه‌لي: كه‌من بي‌دار خه‌ر هه‌ويه‌كي ئاشكراو ديارم (ئه‌گه‌ر سه‌ر كه‌شي بكه‌ن
سه‌ر ئه‌نجامي سامناك چاوه‌ر يتانه).

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ الْمُقْتَسِمِينَ (90)

هه‌روه‌ها (كتيبي ئاسمانيان دابه‌زاندوو ه‌بو جووله‌كه‌و گاوره‌كانيش) به‌لام
به‌ش به‌شيان كرد (باوه‌ر به‌هه‌نديكي ده‌كه‌ن و په‌يره‌وي هه‌نديكي ناكه‌ن،
ياخود به‌شيكي زوريان ده‌ستكاري كردوه).

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ (91)

ئه‌وانه‌ي كه‌ر ايان ده‌ر باره‌ي قورئان جوړاو جوړه، به‌هه‌نديكي باوه‌ريان
هه‌يه‌و، هه‌نديكي ناچيته‌ميشكيانه‌وه، ياخود هه‌نديكي په‌يره‌وي ده‌كه‌ن و
هه‌نديكي په‌يره‌وي ناكه‌ن.

قَوْمًا لَنْسَأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (92)

سوئيد به‌په‌روه‌ر دگارت پرسيار له‌هه‌موويان ده‌كه‌ين و (له‌بيري و باوه‌ري
هه‌موويان ده‌كوئينه‌وه).

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (93)

هه‌روه‌ها له‌كارو كرده‌وه‌و ر هفتار يشيان ده‌پرسنه‌وه.

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ (94)

هەر فهرمانیکت پی دراوه (ئەوی محمد صلی اللہ علیہ وسلم بەر یکو پیکری)
ئەنجامی بدەو هگۆی مەدەبەبوختان و رەفتاری مەشریکەکان.

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ (95)

ئیمەتو دەپاریزین (لەشەر و پیلانی) گالتەچی و گالتەجارەکان.

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (96)

ئەوانەوی کەلەگەل پەرستنی خوادا خواپەکی تر دەپەرستن، لەئایندەدا
هەموو راستیەکان بۆ پروون دەبیتەو.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ (97)

ئیمەچاک دەزانین کەدلی تۆ تەنگ دەبی بەگوفتاری نابەجیی
(خوانەناسان).

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ (98)

(لەهەموو کاتیگدا، بەتایبەت لەکاتی دلتەنگیدا) تەسبیحات و سوپاس و
ستایشی پەر وەردگارت بکەو لەریزی سوژدەبەراندا بە.

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ (99)

بەردەوام پەر وەردگارت بپەرستەهەتا مردن یەخت پی دەگریت (ئەو
کاتەبێتر بەیەجاری رزگارت دەبیت لەهەموو ناخۆشیەکان).